



**Αναίρεση που άσκησε στις 10 Δεκεμβρίου 2025 η ΟΥ κατά της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου (Τρίτο τμήμα) που εκδόθηκε την 1<sup>η</sup> Οκτωβρίου 2025 στην υπόθεση T-384/20 RENV, ΟΥ κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση C-826/25 P)

(C/2026/637)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

### Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: ΟΥ (εκπρόσωποι: C. Däuble, P. Hense, T. Herbrich, δικηγόροι)

Αντίδικος στην ανααιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

### Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο

- να ακυρωθεί η απόφαση του Πρωτοδικείου της 1ης Οκτωβρίου 2025 στην υπόθεση T-384/20 RENV, στο μέτρο που δεν κάνει δεκτή την αίτηση αποζημίωσης, και να καταδικαστεί η καθής στην καταβολή αποζημίωσης για ηθική βλάβη ύψους 1 050 000,00 ευρώ.
- εναλλακτικά, να ακυρωθεί πλήρως η απόφαση του Δικαστηρίου της 1ης Οκτωβρίου 2025 στην υπόθεση T-384/20 RENV και να καταδικαστεί η καθής να καταβάλει αποζημίωση για ηθική βλάβη ύψους 1 100 000,00 ευρώ.
- να επιδικάσει στη καθής τα έξοδα του Πρωτοδικείου και του Δικαστηρίου.

### Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναίρεσης, η ανααιρεσείουσα προβάλλει τους ακόλουθους επτά λόγους:

1. Πρώτος λόγος: μη επανάληψη της προφορικής διαδικασίας  
Το Δικαστήριο υπέπεσε σε νομικό σφάλμα όταν αρνήθηκε την επανάληψη της προφορικής διαδικασίας, παρότι η ενάγουσα προσκόμισε αποδεικτικά στοιχεία που ήταν άκρως σημαντικά για την απόφαση και τον υπολογισμό της αποζημίωσης που οφείλει η καθής, και συγκεκριμένα μια ποινική απόφαση από την Ελλάδα με την οποία απαλλάχθηκε εν τω μεταξύ από κάθε ποινική κατηγορία. Ως εκ τούτου, το Δικαστήριο, κατά την εφαρμογή του άρθρου 113 παράγραφος 2 στοιχείο γ) του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, δεν έλαβε δεόντως υπόψη τη σημασία της απόδειξης για την απόφαση και, ως εκ τούτου, παραβίασε την αρχή της δίκαιης δίκης, άρθρο 47 παράγραφος 1 του Χάρτη.
2. Δεύτερος λόγος αναίρεσης: Ερμηνεία και εφαρμογή κατά παράβαση του δικαίου του άρθρου 65 του κανονισμού 2018/1725 (1) σε συνδυασμό με το άρθρο 340 (2) ΣΛΕΕ όσον αφορά τον προσδιορισμό του ύψους της ζημίας σε σχέση με τη βλάβη της φήμης και της τιμής.  
Το Δικαστήριο εφάρμοσε εσφαλμένα το άρθρο 65 του κανονισμού 2018/1725 σε συνδυασμό με το άρθρο 340 παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, παραβλέποντας τις αρχές του δικαίου της αποζημίωσης και τη σχετική νομολογία του Δικαστηρίου, αγνοώντας παρόμοιες υποθέσεις του παρελθόντος με υψηλότερα ποσά αποζημίωσης και, κατά συνέπεια, επιδικάζοντας ένα ποσό αποζημίωσης για την προσβολή της τιμής και της επαγγελματικής φήμης της προσφεύγουσας που είναι σαφώς πολύ χαμηλό.
3. Τρίτος λόγος αναίρεσης: Εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 65 του κανονισμού 2018/1725 σε συνδυασμό με το άρθρο 340 παράγραφος 2 ΣΛΕΕ όσον αφορά τον προσδιορισμό του ύψους της ζημίας σε σχέση με την απώλεια μιας θέσης καθηγητή  
Το Δικαστήριο εφάρμοσε εσφαλμένα το άρθρο 65 του κανονισμού 2018/1725 σε συνδυασμό με το άρθρο 340 (2) ΣΛΕΕ, καθώς παρέβλεψε τις αρχές του δικαίου της αποζημίωσης και τη σχετική νομολογία του Δικαστηρίου και, κατά συνέπεια, επιδικάσε στην προσφεύγουσα αποζημίωση που ήταν σαφώς πολύ χαμηλή σε σχέση με την διαπιστωμένη ανάκληση της προσφοράς θέσης καθηγητή στην Emby-Riddle Aeronautical University.

(1) Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2018, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης και την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001 και της απόφασης αριθ. 1247/2002/ΕΚ (ΕΕ 2018, L 295, σ. 39).

4. Τέταρτος λόγος αναιρέσεως: Εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 65 του κανονισμού 2018/1725 σε συνδυασμό με το άρθρο 340 παράγραφος 2 ΣΕΕ, λόγω εσφαλμένης εκτίμησης της αιτώδους συνάφειας όσον αφορά τη βλάβη της υγείας  
Το Δικαστήριο θεωρεί εσφαλμένα ότι, εκτός από το επίμαχο δελτίο τύπου του OLAF, υπάρχουν και άλλες αιτίες για τη βλάβη της υγείας της προσφεύγουσας. Το Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη τα στοιχεία αυτά στις εκτιμήσεις του σχετικά με την αιτιώδη συνάφεια και το ύψος της αποζημίωσης, εφαρμόζοντας έτσι εσφαλμένα το άρθρο 65 του κανονισμού 2018/1725 σε συνδυασμό με το άρθρο 340 παράγραφος 2 ΣΕΕ. Το σφάλμα έγκειται είτε στην κατανόηση της διαπίστωσης της αιτώδους συνάφειας είτε σε εσφαλμένη κατανομή του βάρους της απόδειξης.
5. Πέμπτος λόγος αναιρέσεως: παραποίηση των πραγματικών περιστατικών λόγω μη συνεκτίμησης αποδεικτικών στοιχείων που είναι σημαντικά για την απόφαση  
Το Δικαστήριο υπέπεσε σε νομικό σφάλμα, καθώς δεν έλαβε υπόψη διάφορα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε δεόντως η προσφεύγουσα σχετικά με τη βλάβη που υπέστη η επαγγελματική της φήμη λόγω του δελτίου τύπου της OLAF, παρότι αναφέρεται εν μέρει ρητά στην αντίστοιχη παράθεση των πραγματικών περιστατικών. Τα αποδεικτικά στοιχεία αποτυπώνουν σαφώς και προφανώς μια διαφορετική κατάσταση από εκείνη που προσδιόρισε μονομερώς το Δικαστήριο εις βάρος της προσφεύγουσας.
6. Έκτος λόγος αναιρέσεως: παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης που απορρέει από το άρθρο 36 του Καταστατικού του ΔΕΚ, το άρθρο 117 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου και το άρθρο 47 του Χάρτη όσον αφορά το αιτούμενο υπόλοιπο ποσό  
Το Δικαστήριο παρέβη κατά τρόπο νομικά εσφαλμένο την υποχρέωσή του να αιτιολογήσει την απόφασή του, καθώς επέβαλε συνολικό ποσό χωρίς να διακρίνει μεταξύ των διαφόρων ζημιών που διαπίστωσε ότι υπέστη η προσφεύγουσα και χωρίς να αναφέρει κριτήρια ή λόγους για τον υπολογισμό του συνολικού αυτού ποσού και τη σύνθεσή του σε σχέση με τις επιμέρους ζημίες.
7. Έβδομος λόγος αναιρέσεως: παραβίαση του δικαιώματος ακρόασης που απορρέει από το άρθρο 47 παράγραφος 2 του Χάρτη  
Το Δικαστήριο διέπραξε διαδικαστικό σφάλμα, καθώς δεν αποφάνθηκε επί του συνόλου των αιτημάτων της προσφυγής, παραβιάζοντας έτσι το δικαίωμα της προσφεύγουσας σε δίκαιη ακρόαση και σε νόμιμο δικαστή, που απορρέει από το άρθρο 47 (2) του Χάρτη.